

Elizabeth Barféty

Baletky

6. diel

Navždy tanečníkom

Elizabeth Barféty

Baletky

6. diel

Navždy tanečníkom

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Bambook

Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1

www.grada.sk

Tel.: +421 2 556 451 89

ako svoju 397. publikáciu.

Titul *20, allée de la Danse: Petit rat, malgré tout* vydaný vydavateľstvom NATHAN v roku 2017, preložila do slovenčiny Dagmar Ostrovská.

Jazyková redakcia Anetta Letková

Grafická úprava a sadzba Štefan Benci

Zodpovedná redaktorka Erika Hubčíková

Vydanie 1., 2026

Počet strán 160

Tlač FINIDR, s.r.o.

Copyright © by Éditions Nathan, SEJER – Paris, France, 2017

Original edition: *Petit rat, malgré tout*

Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2026

Translation © Dagmar Ostrovská, 2025

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováaná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

*Neoprávnené použitie tejto knihy bude **trestne stíhané**.*

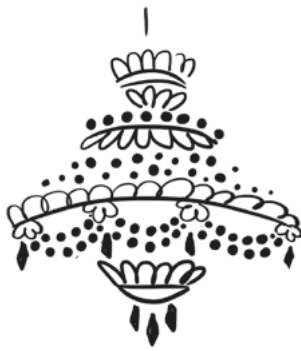
Automatizovaná analýza textov alebo údajov v zmysle článku 4 smernice 2019/790/EÚ a používanie tejto knihy na tréningovanie AI sú

bez súhlasu nositeľa práv zakázané.

ISBN 978-80-8305-247-5 (ePub)

ISBN 978-80-8305-246-8 (pdf)

ISBN 978-80-8305-245-1 (print)

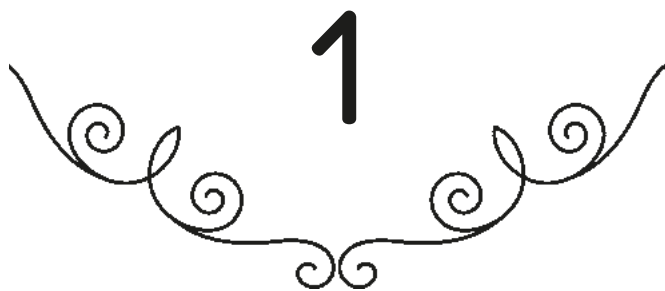

Baletky

Navždy tanečníkom

Elizabeth Barféty
Ilustrovala Magalie Foutrier

„Bilal! Prídeš neskoro!“

Chlapec len s ťažkosťami otvorí jedno oko a celkom blízko vlastného nosa zbadá tvár mladšej sestričky Amel.

„Už idem. Sľubujem.“

Amel prižmúri vážne hnedé oči a povzdychne si.

„Tak dobre. Ponáhľaj sa, lebo sa nestihneš naraňajkovať. Nemôžeš

predsa odísť s prázdny m žalúdkom.“

Bilal sa rýchlo posadí a takmer si udrie hlavu o sestrinu posteľ nad sebou. Zasmeje sa.

„Viem, žabka. Musím sa dobre vyspať, umyť si zuby a jesť päť druhov ovocia a zeleniny denne. Pripomínam ti však, že to ja som tvoj starší brat.“

Rozbehne sa, aby Amel poštekľil, tá však s prenikavým výkrikom utečie.

Bilal si rukou zahrabne do vlasov, poslednýkrát zívne a konečne sa rozhodne ísť do obývačky. „Takéto skoré vstávanie je neľudské,“ povie si tisíci raz.

Otec je už umytý, oblečený, pri-

pravený na odchod. Ako vždy. Postojáčky dopije kávu. *Akoby utekal z domu*, zauvažuje Bilal, keď si natiera maslo na chlieb. „Ako keby musel byť v obchode na minútu presne.“

Jeho otec Idriss má obchod, v ktorom predáva, prenajíma a opravuje bicykle. Mama Malika je „žena v domácnosti“, takto to Bilal píše do formulárov v škole. V skutočnosti však často pomáha otcovi v obchode pri pokladnici.

Vedľa Bilala sa posadí Amel s nosom v hrnčeku s kakaom. Oproti nemu pije bielu kávu jeho brat Karim. Aj on je už osprchovaný a oblečený. Odkedy sa učí za inštalatéra, tiež začína skoro. *Je ako*

mini otec, pomyslí si Bilal, keď ho pozoruje.

„Spal si dobre, *já waladí?*“ spýta sa ho matka a podá mu kakao.

Chlapec prikývne. Mama je v župane. Pod očami má veľké kruhy. *Asi som po nej*, uvedomí si Bilal a usmeje sa.

„Dostali sme list z tvojej školy,“ pokračuje mama.

Bilal zadrží dych. Až na niekoľko zlých známok si nemusí nič vyčítať. No nemá rád, keď sa jeho dva životy prelínajú. Svet tanečnej školy je elegantný, žiarivý, *chic* a nemá vôbec nič spoločné s tmavým a obstarožným činžiakom, v ktorom vyrastá. Ich byt nie je malý, Bilal sa v ňom cíti dobre. Vôbec sa však nepodobá

napríklad na Colasov byt. Ich obývačka je zariadená v marockom štýle s nízkym nábytkom a farebnými poťahmi.

Do školy to nemá ďaleko, ale každým má pocit, že prekračuje neviditeľnú hranicu z jedného Nanterre do iného. Od činžiakov natlačených na seba ako sardinky k priestranným budovám.

Bilal je žiakom Baletnej školy parížskej opery Garnier, ktorá pripravuje budúcich tanečníkov a baletky pre svoj súbor. Pre stovky detí a adolescentov je prijatie do tejto školy najodvážnejším snom a najvyššou ambíciou.

V Bilalovej rodine sotva niekto vie, čo to znamená. Nikto u nich

netancuje. Nikto tanec nepozná. Sú veľmi, preveľmi vzdialení od sveta opery a baletu.

„Je to pozvánka na deň otvorených dverí a školskú slávnosť,“ spresní mama. „Nič si nám nepovedal.“

Bilal nevie, či je to len nevinná poznámka, alebo výčitka. Nemá čas zistiť to.

Karim sa rozosmeje a vyhlási: „Nemusíme tam ísť, však? Lebo chlapci v pančuškách, to nie je nič pre mňa.“

„Karim!“ napomenie ho matka a pôsobí viac zarmútene než nahnevane.

Starší brat pokrčí plecami a povie: „Prepáč, braček, ale stačí, že rozprávaš stále len o tom. Hádam sa nebu-

deme musieť ešte aj usadiť do kresla a sledovať, ako hráš princezné!“

Ostrý zvuk otcovej šálky, ktorá pristane na stole, zastaví akýkoľvek pokus o hádku. Bilal chvíľku dúfa, že je to na jeho obranu, ale rýchlo pocíti rozčarovanie.

„Ja idem,“ povie Idriss. „Dovidenia večer!“

Amel sa poponáhľa dať mu pusu a už ho niet.

Bilal si vzdychne a čo možno najneutrálnejším hlasom odvetí: „Nie, nemusíte prísť. Rodiny tam nechodia, je to skôr podujatie pre žiakov. Neviem, prečo si profesori myslia, že musia pozvať aj rodičov.“

Skloní hlavu.

Samozrejme, že to nie je pravda.

Rodičia študentov vždy netrpezlivo čakajú na tých niekoľko príležitostí navštíviť tanečnú školu, aby mohli vidieť, kde ich deti žijú, vidieť ich tancovať. Lenže iné rodiny sa na tú jeho nepodobajú.

Zacíti, ako mu v hrdle rastie hrča. Uvedomí si, že asi ani nechce, aby prišli. *Nie je dobre, že sa za nich hanbím,* vyčíta si pri pohľade na sestričku. Je taká natešená, taká nevinná, taká pyšná na svoje dobré známky. *Aká škoda, že nemôžeme ostať deťmi navždy,* pomyslí si Bilal cestou do kúpeľne.

O štvrté hodinky sa rozlúči s mamou a odíde s mokrými vlasmi. Na bicykli je v tanečnej škole za desať minút, ale často musí dobre šliapať do pedálov, aby prišiel načas.

Čoskoro zabočí za roh ulice a uvidí mrežovanú bránu a veľkú pozlátenú plaketu s logom Baletnej školy parížskej opery Garnier. Usmeje sa. Znovu si spomenie na to, keď si toto miesto prvýkrát naozaj všimol. Samozrejme, už išiel okolo, ale nikdy ho to nezaujímalo. Tanečná škola je predsa pre dievčatá. Až do toho októbrového dňa...

